

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de inculpatul Munteanu Sergiu și de avocatul acestuia Malai Tatiana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Munteanu Sergiu Ion, născut la 04.10.1963, originar și domiciliat în or. Strășeni, str. B. P. Hajdeu nr. 22.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.11.2015 – 07.12.2015;

Instanța de apel: 19.01.2016 – 15.02.2016;

Instanța de recurs: 20.04.2016 – 08.06.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 07 decembrie 2015, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, **Munteanu Sergiu Ion** a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit că, Munteanu Sergiu la data de 04 octombrie 2015, aproximativ la ora 13:00, fiind în stare de ebrietate, aflându-se pe bancheta din față (lângă conducător) a autoturismului serviciului TAXI 21111/14455 de model "Dacia" cu n/î AN BE 612 condus de partea vătămată Cerasa Gabriele și în timp ce

autoturismul în cauză staționa în or. Strășeni, str. A. Donici 16, avînd intenția sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în vederea realizării scopului său criminal, în mod deschis a sustras din mîna lui Cerasa Gabriele suma de 580 lei, bani, pe care i-a însușit și cu care a și părăsit locul comiterii infracțiunii, plecînd într-o direcție necunoscută, cauzînd astfel părții vătămate Cerasa Gabriele o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 580 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Zagaiciuc Victor în numele inculpatului Munteanu Sergiu, solicitînd admiterea apelului, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu emiterea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, în temeiul art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului avocatul a invocat următoarele argumente:

- consideră pedeapsa aplicată prea aspră, invocînd faptul că la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea penală precum, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, a restituit prejudiciul;

- pedeapsa stabilită pentru fapta în cauză este prea aspră și nu va asigura atingerea scopurilor esențiale ale legii și pedepsei penale, respectiv nu va fi restabilită echitatea socială;

- în speță circumstanțele cauzei permit aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016 a fost respins apelul declarat fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat, că instanța de fond s-a ocupat în mod judicios de aprecierea probelor, acordând deplină eficiență prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de prima instanță concorda cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză la urmărirea penală, relevate în cuprinsul sentinței.

Urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate în cauză.

În latura stabilirii pedepsei inculpatului, instanța de apel a conchis, că instanța de fond just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei,

acordînd deplină eficiență art. 61 și art. 75 Cod penal, ținîndu-se cont de gravitatea faptei penale și prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Instanța de apel a statuat, că criticile formulate de apelant sunt nefondate, deoarece instanța de fond le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată.

De asemenea, instanța de apel a reținut, că circumstanțele legate de fapta comisă și de persoana inculpatului au fost pe deplin valorificate de către prima instanță în procesul de individualizare a pedepsei penale stabilite inculpatului, luându-se în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, care este una gravă, comisă cu intenție, de persoana inculpatului, care se caracterizează negativ la locul de trai, nu este la prima abatere de la lege, fiind anterior condamnat, nu se află la evidența medicului psihiatru, din anul 2015 se află la evidența medicului narcolog cu diagnosticul alcoolism cronic st. II mixt, sistematic (f.d.32), a restituit prejudiciul, de circumstanțele atenuante precum, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, de lipsa circumstanțelor agravante, astfel fiind respectate dispozițiile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Instanța de apel a conchis că toate aspectele expuse, justifică aplicarea pedepsei privative de libertate în limita prevăzută de sancțiunea legii penale, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, deoarece pedeapsa penală așa cum a fost stabilită de către prima instanță va realiza scopul acesteia.

Instanța de apel a considerat, că este întemeiată concluzia primei instanțe, că în speță nu sunt întrunite condițiile de aplicare în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, de aceea în privința acestuia nu poate fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei. În acest sens, prima instanță a reieșit din circumstanțele concrete ale cauzei: săvârșirea cu intenție directă a unei infracțiuni grave, din comportamentul inculpatului, care anterior fiind condamnat, nu a făcut concluziile necesare și nu a pășit pe calea corijării, continuând activitatea infracțională, precum și din cerințele art. 61 Cod penal, care stipulează, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și altor persoane.

A menționat instanța de apel, că faptul recunoașterii de către inculpat a vinovăției, manifestarea căinței sincere, contribuirea la descoperirea infracțiunii, restituirea prejudiciul, nu pot constitui temeiuri de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece anume aceste circumstanțe au fost luate în considerație de către instanță la stabilirea cuantumului pedepsei, inculpatul beneficiind de o reducere a pedepsei cu o treime din limitele de

pedeapsă prevăzute de lege în conformitate cu prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa fiind stabilită în limita prevăzută de sancțiunea legii penale și anume 4 ani închisoare, pe care instanța de apel a considerat-o ca fiind una echitabilă și proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, recurs declară inculpatul Munteanu Sergiu și avocatul acestuia Malai Tatiana.

6.1. Inculpatul Munteanu Sergiu în recursul declarat, fără a indica expres prevederile art. 427 Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului inculpatul indică următoarele argumente:

- instanțele judecătorești i-au încălcat dreptul la un proces echitabil;
- partea vătămată nu este cetățean al Republicii Moldova, nu cunoaște limba de stat, iar instanțele de judecată inferioare au examinat cauza fără participarea traducătorului;
- partea vătămată a comunicat că dauna cauzată nu este considerabilă și că nu are pretenții față de inculpat și că este de acord să încheie acord de împăcare;
- consideră că poate fi recalificată infracțiunea din art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal în art. 187 alin. (1) Cod penal, pentru a avea posibilitatea de a încheia un acord de împăcare cu partea vătămată;

6.2. Avocatul Malai Tatiana în recursul declarat în numele inculpatului Munteanu Sergiu, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului avocatul indică următoarele argumente:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și astfel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția;
- prima instanță și instanța de apel contrar prevederilor art. 61, art. 75 Cod penal, incorect au individualizat pedeapsa aplicată inculpatului, măsura de pedeapsă stabilită fiind prea aspră;
- la aplicarea pedepsei nu s-a ținut cont de faptul: că antecedentele penale sunt stinse; de căința sinceră; de comportamentul pozitiv în timpul urmăririi penale și judecării cauzei; faptul că și-a recunoscut vina; că prejudiciul material cauzat prin infracțiune este reparat, banii sustrași fiind restituiți părții vătămate încă la etapa urmăririi penale, fapt confirmat de partea vătămată în cadrul examinării cauzei;

- partea vătămată nu a înaintat careva acțiuni civile în cadrul procesului nominalizat, nu are pretenții materiale sau morale față de inculpat;
- inculpatul pînă la arest era angajat în cîmpul muncii;
- inculpatul a recunoscut vina solicitînd examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală;
- instanța de apel nu s-a expus asupra cumulului de circumstanțe atenuante invocate de apărare;
- instanța de apel s-a expus abstract referitor la posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului;
- consideră că privarea de libertate a inculpatului pe parcursul ispășirii pedepsei în condiții de închisoare, mai ales pe un termen atît de mare, îl lipsește de șansa de a se corecta;
- analizînd personalitatea inculpatului consideră că acesta merită încrederea în vederea aplicării unei pedepse non privative de libertate;
- menționează că la susținerile verbale în prima instanță acuzatorul de stat la fel a considerat că lui Munteanu S. îi poate fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, solicitînd aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, însă asupra acestui argument instanța de apel nu s-a expus și nici nu l-a luat în considerație.

6.3. Pe cauză este depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursurilor declarate din motiv că criticile formulate sunt nefondate, iar instanțele de fond și apel au oferit o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărîrile sale.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din conținutul recursurilor ordinare declarate rezultă temeiul de casare prevăzut de pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, precum și este invocat temeiul de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de

procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.

În acest sens, Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurențelor privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului și menționează, că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci urmează a fi apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia pînă la săvîrșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara prejudiciul cauzat, comportarea sinceră în cursul procesului.

Colegiul penal subliniază că potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite vinovatului, motivîndu-și soluția în acest sens, cu indicarea motivelor concrete care au stat la baza concluziei, că inculpatul se poate corecta fără executarea reală a pedepsei închisorii. De asemenea, aplicînd prevederile art. 90 Cod penal, instanța de judecată va ține seama și de trecutul vinovatului, mediul în care trăiește, modul de comportare la locul de muncă, în familie, în societate etc.

Colegiul penal constată, că instanța de apel, corect a menținut concluziile privind lipsa întrunirii condițiilor aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, reieșind din faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, se caracterizează negativ la locul de trai, nu este la prima abatere de la legea penală, fiind anterior condamnat, din anul 2015 se află la evidența medicului narcolog cu diagnosticul alcoolism cronic st. II sistematic.

Astfel, Colegiul penal conchide, că argumentele expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate sunt întemeiate, iar criticile recurențelor în acest sens sunt nefondate.

Instanța de recurs de asemenea menționează, că circumstanțele invocate în recursuri au fost luate în considerație pe deplin de către instanța de apel în cadrul analizei procesului de individualizare a pedepsei. Totodată, la stabilirea mărimii pedepsei s-a ținut cont și de prevederile art. 364¹ alin.

(8) Cod de procedură penală, limitele pedepselor care puteau fi aplicate inculpatului fiind următoarele - închisoare de la 3 ani 4 luni pînă la 4 ani 8 luni, cu sau fără amendă în mărime de la 375 unități convenționale pînă la 750 unități convenționale.

În această privință Colegiul penal remarcă faptul, că pedeapsa închisorii stabilită inculpatului, a fost aplicată în limita medie prevăzută de legislație.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal consideră că hotărîrea instanței de apel nu este afectată de eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul de recurs invocat de către avocat și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal remarcă, că acesta nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel s-a expus pe deplin și argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, argumente care sunt descrise în pct. 5 din prezenta decizie, pe care instanța de recurs le susține pe deplin și a căror reluare nu o consideră necesară, la fel, considerînd că de către instanța de apel în cadrul judecării cauzei nu au fost admise careva erori de fapt care ar fi afectat soluția.

În altă ordine de idei, Colegiul penal consideră necesar de a se pronunța și asupra netemeinicii argumentului inculpatului cu privire la omisiunea participării traducătorului în ședințele de judecată de care avea nevoie partea vătămată, odată ce din conținutul materialelor cauzei rezultă că ultimul cunoaște limba de stat și niciodată în cadrul procesului penal nu a solicitat serviciile traducătorului.

Cu referire la solicitările inculpatului cu privire la recalificarea acțiunilor sale de la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la art. 187 alin. (1) Cod penal, pentru ca acesta să se poată împăca cu partea vătămată, care l-a iertat, Colegiul penal remarcă că din momentul pronunțării încheierii privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate. Pe cale de consecință rezultă că nici încadrarea juridică a faptei incriminate inculpatului nu poate fi modificată, deoarece anterior inculpatul a recunoscut fapta incriminată lui, inclusiv și încadrarea juridică a acesteia.

Astfel, reieșind din cele expuse, Colegiul penal consideră că hotărîrea instanței de apel nu este afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, urmînd a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Munteanu Sergiu și de avocatul acestuia Malai Tatiana împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016, în cauza penală în privința lui **Munteanu Sergiu Ion**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 iulie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Toma Nadejda

Timofti Vladimir